



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 296/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Š. M., Č., zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cbi 2/06 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť Ing. Š. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2007 doručená sťažnosť Ing. Š. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cbi 2/06.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že: „Na Krajskom súde v Bratislave je od 04. 01. 2006 vedená právna vec sťažovateľa proti odporcovi: JUDr. R. H., správca konkurznej podstaty úpadcu D., a. s. v konkurze o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o vyplatenie náhrady mzdy. (...)

Z hľadiska dĺžky celého súdneho konania nemožno neprihliadnuť k tomu, že samotná žaloba vo veci bola podaná 30. 04. 2002, teda pred viac ako piatimi rokmi a do dnešného dňa nebolo vo veci rozhodnuté ani súdom prvého stupňa.

Sťažovateľ poukazuje na to, že veci pracovnoprávneho charakteru bývajú vybavované na všeobecných súdoch prednostne, pretože v takomto súdnom spore sa riešia existenčné problémy fyzickej osoby.

Krajský súd v Bratislave svojou nečinnosťou dokazuje, že k tejto skutočnosti v sťažovateľovej veci vôbec neprihliada.“

Sťažovateľ ďalej poukazuje na to, že podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní a podľa neho „Krajský súd v Bratislave je v podstate od 04. 01. 2006 nečinný a zostáva v tejto pozícii aj po sťažnosti na prietahy v zmysle § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov“.

V odpovedi predseda krajského súdu okrem iného uviedol, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom krajského súdu v uvedenom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal krajskému súdu konať v jeho právnej veci bez zbytočných prietahov, priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 100 000 Sk a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ podaním zo 4. júna 2007 doručil predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú mu odpovedal vyjadrením sp. zn. Spr. 2182/07 z 27. júna 2007. V tomto podaní okrem iného uviedol:

*„Šetrením v predmetnej veci som zistil, že vec napadla na Krajský súd v Bratislave dňa 04. 01. 2006 a pridelená bola na prejednanie a rozhodnutie JUDr. B. J. Rozvrhom práce na rok 2007 prevzala spis JUDr. M. V. a podľa ďalšej zmeny rozvrhu práce na rok 2007 bol spis pridelený dňa 07. 05. 2007 JUDr. D. M. Dovoľujem si Vám oznámiť, že z dôvodu vysokého nápadu vecí do agendy Cbi ako i v dôsledku personálnych zmien v oddelení, nebolo v možnostiach a silách sudcov vybavovať veci priebežne tak, ako napádajú. Z vyjadrenia zákonnej sudkyne vyplýva, že po naštudovaní spisu a doposiaľ vykonaného dokazovania bude vec vytyčená na termín pojednávania v II. polroku 2007.*

*Vzhľadom na vyššie uvedené si Vám dovoľujem oznámiť, že som v konaní krajského súdu zistil objektívny prietah, ktorý vznikol v dôsledku uvedených skutočností. Preto dovoľte, aby som sa Vám v mene správy a riadenia súdu za objektívne vzniknutý prietah ospravedlnil. Zároveň Vám oznamujem, že vec budem naďalej sledovať z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do jej právoplatného skončenia.“*

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal pred tým, než sa obrátil na ústavný súd (september 2007), sťažnosť na prietahy v konaní (v júni 2007), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom aj so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu bola

doručená iba v júli 2007, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Krajský súd navyše vo svojom vyjadrení ubezpečil sťažovateľa, že vec bude naďalej sledovať „z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do jej právoplatného skončenia“.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zastáva stanovisko, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

Preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2007